

- 12) Zarzut dwunasty dotyczący naruszenia przez Komisję prawa stron do bycia wysłuchanym.
- 13) Zarzut trzynasty w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie sankcji.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Xellia Pharmaceuticals ApS przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/13)

(2013/C 325/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xellia Pharmaceuticals ApS (Kopenhaga, Dania) i Zoetis products, LLC (New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat D. Hull)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3 i art. 3 decyzji Komisji C (2013) wersja ostateczna z dnia 19 czerwca 2013 r. (COMP/39.229 — Lundbeck), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących, albo
- tytułem ewentualnym, stwierdzenia częściowej nieważności art. 1 ust. 3 i obniżenia kwoty nałożonej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ograniczenia ustalone w ugodzie przekraczają zakres patentów firmy Lundbeck.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa poprzez użycie niewłaściwego kryterium prawnego przy ocenie, czy Alpharma była potencjalnym konkurentem, oraz oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że Alpharma była potencjalnym konkurentem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ugoda stanowiła ograniczenie konkurencji „ze względu na przedmiot”.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa poprzez stwierdzenie ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 101, pomimo że ugoda jedynie odzwierciedla zakres wykluczający patentów firmy Lundbeck, który, jako element prawa, należy uznać za obowiązujący.

- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa strony skarżącej do obrony poprzez spóźnione powiadomienie o (i) istnieniu dochodzenia i (ii) konkretnych zastrzeżeniach Komisji.

- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez skierowanie decyzji do Zoetis.

- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia prawa poprzez ustalenie kwoty grzywny bez uwzględnienia ograniczonej wagi rzekomego naruszenia i oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu grzywny proporcjonalnie wyższej od grzywny nałożonej na firmę Lundbeck i na nieuwzględnieniu niepewności prawa, mało istotnego charakteru naruszenia i zasięgu geograficznego.

- 8) Zarzut ósmy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na zastosowaniu górnej granicy grzywny nałożonej na A.L. Industrier w wysokości 10 % jej obrotów w 2011 r., nie zaś jej znacznie wyższych obrotów w 2012 r., co spowodowało obciążenie strony skarżącej większą częścią grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — H. Lundbeck i Lundbeck przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/13)

(2013/C 325/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H. Lundbeck A/S (Valby, Dania) i Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Subiotto, QC i adwokat T. Kuhn)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 3808 final z dnia 19 czerwca 2013 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 21 czerwca 2013 r., w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck;

- tytułem ewentualnym, uchylenie grzywien nałożonych na stronę skarżącą na podstawie tej decyzji;
- dalszym tytułem ewentualnym, znaczne obniżenie kwoty grzywiny nałożonej na skarżących na podstawie tej decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżących oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana błędnie uznała, iż Lundbeck i pozostałe przedsiębiorstwa uczestniczące w porozumieniach były rzeczywistymi lub ewentualnymi konkurentami na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana błędnie oceniła znaczenie dla sprawy w świetle art. 101 ust. 1 TFUE transferów środków pieniężnych w kontekście ugód patentowych.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że ustalenia dokonane przez pozwaną, iż ugody patentowe ograniczały konkurencję ze względu na cel na podstawie art. 101 ust. 1, opierają się na błędnym zastosowaniu ustalonych zasad dotyczących ograniczeń ze względu na cel.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja wydana przez pozwaną jest błędna i zawiera braki w uzasadnieniu, z uwagi na to, że Komisja odrzuciła „kryterium zakresu patentu” jako normę właściwą dla oceny w świetle prawa konkurencji ugód patentowych na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja wydana przez pozwaną wypacza działania Lundbecka i nie wyjaśnia, dlaczego jednostronne działania są istotne dla stwierdzenia naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE.
- 6) Zarzut szósty dotyczący nieuwzględnienia przez pozwaną wszystkich okoliczności związanych z porozumieniami i wyciągnięcia błędnego wniosku, że ich zamierzony zakres wykraczał poza zakres praw patentowych Lundbecka.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący nieprzeprowadzenia przez pozwaną właściwej analizy korzyści wynikających z porozumień na podstawie art. 101 ust. 3 TFUE.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący okoliczności, że decyzja została wydana przez pozwaną z naruszeniem prawa do obrony

Lundbecka, ponieważ w decyzji zmieniono elementy składowe zarzucanego naruszenia pomiędzy momentem sporządzenia pisma w sprawie przedstawienia zarzutów a momentem wydania decyzji, bez umożliwienia Lundbeckowi bycia wysłuchanym.

- 9) Zarzut dziewiąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący okoliczności, że pozwana niesłusznie nałożyła grzywnę na Lundbecka, pomimo że kwestie faktyczne i prawne podniesione w tej sprawie są nowe, naruszając również tym samym zasadę pewności prawa.
- 10) Zarzut dziesiąty, podniesiony w dalszej kolejności posiłkowo, dotyczący błędnego obliczenia przez pozwaną kwot grzywien nałożonych na Lundbecka.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2013 r. — Schmidt Spiele przeciwko OHIM (Przedstawienie planszy do gry)

(Sprawa T-492/13)

(2013/C 325/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie R 1767/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- wyznaczenie terminu rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający przedstawienie planszy do gry dla towarów i usług z klas 9, 16, 28 i 41 — zgłoszenie nr 10 592 103